

U z n e s e n i e

Najvyšší súd Slovenskej republiky v právnej veci žalobcu: **A.K.**, Sídliisko X., V., proti žalovanému: **JUDr. P.K.**, advokát, V.X., B., správca konkurznej podstaty úpadcu X., a.s., Nám. X., B., IČO: X., **o žiadosti Centrálného depozitára cenných papierov SR, a.s., Bratislava, o zaplatenie nákladov**, o odvolaní Centrálného depozitára cenných papierov SR, a.s., Bratislava proti uzneseniu Krajského súdu v Bratislave zo dňa 23. apríla 2008 č.k. 7 Cbi 222/06-35, takto

r o z h o d o l :

Najvyšší súd Slovenskej republiky uznesenie Krajského súdu v Bratislave zo dňa 23. apríla 2008 č.k. 7 Cbi 222/06-35 m e n í tak, že Centrálnemu depozitárovi cenných papierov SR, a.s., Bratislava, 29. augusta č. 1/A, IČO: 31 338 976 p r i z n á v a náhradu vecných nákladov vo výške 25,- Sk a vo zvyšku p o t v r d z u j e .

O d ô v o d n e n i e :

Krajský súd v Bratislave napadnutým uznesením súd nepriznal náhradu nákladov vo výške 982,- Sk Centrálnemu depozitáru cenných papierov SR, a.s., Bratislava (ďalej len „CDCP“).

Z odôvodnenia uznesenia vyplýva, že Krajský súd v Bratislave požiadal CDCP o oznámenie, či je žalobca vlastníkom cenných papierov X., a.s. CDCP listom zo dňa 3. mája 2007 oznámil súdu požadovanú informáciu. Za poskytnuté služby podľa § 110 ods. 1 zákona č. 566/2001 Z.z. o cenných papieroch a investičných služieb vyfakturoval sumu 982,- Sk faktúrou č. 2007041741 v zmysle cenníka CD.

Účtovanie služieb v zmysle cenníka poskytovateľa informácie prislúcha voči jeho klientom, ktorý vzťah je založený na vzťahu súkromno-právnom. Vzťah súdu ako orgánu štátu rozhodujúceho v súdnom konaní k poskytovateľovi informácie, je vzťahom verejnoprávnym, teda nie obchodným. Súd nie je zákazníkom a má právo požadovať oznámenie skutočností podľa § 128 O.s.p. Za poskytnutie informácii však poskytovateľovi prislúcha náhrada vecných nákladov, za ktoré treba považovať jeho vecné výdavky. K preukázaniu vecných nákladov nedošlo ani na základe výzvy súdu z 19. marca 2008. Vzhľadom na uvedené súd podľa § 128 O.s.p. CDCP náhradu uplatnených nákladov nepriznal.

CDCP podal proti uzneseniu v zákonnej lehote odvolanie podaním zo dňa 19. mája 2008, v ktorom uviedol, že CDCP poskytol informáciu – službu v súlade so všeobecne záväzným predpisom (zák. č. 566/2001 Z.z. v znení zmien a doplnení) a to podľa § 110 ods. 1 písm. a/ v spojení s ods. 4, za čo mu patrí náhrada nákladov. Cena za poskytnuté služby bola fakturovaná v súlade s platným cenníkom CDCP SR, a.s. Súd podľa odvolateľa nesprávne vec posúdil, nedostatočne odôvodnil a rozhodol v rozpore s § 128 O.s.p., ktorý za poskytnutie resp. oznámenie vyžiadaných skutočností, obsahuje i nárok na náhradu vecných nákladov. Navrhol napadnuté uznesenie zmeniť a žiadosti vyhovieť.

Najvyšší súd Slovenskej republiky prejednal vec ako súd odvolací (§ 10 ods.2) podľa § 212 ods. 1 bez nariadenia pojednávania podľa § 214 ods. 2 písm. c/ O.s.p. a zistil, že odvolanie je dôvodné.

Predmetom odvolacieho konania je nárok CDCP na zaplatenie sumy 982,- Sk vyfakturovanej faktúrou č. 2007041741, z čoho poštovné bolo vyúčtované vo výške 25,- Sk, informačné služby pre osoby vedené v § 110 zák. plus DPH.

Súd odvolateľa vyzval dňa 19. marca 2008 (na l.č. 22) o predloženie dokladov o vynaložených vecných nákladoch – výdavkov za poskytnutie informácie súdu v súdnom konaní v lehote do 15 dní.

Odvolateľ podaním zo dňa 8. apríla 2008 (na l.č. 33) uviedol, že pri stanovovaní fakturovanej sumy vychádzal z ročných nákladov, ktoré sú kalkulované ako priame osobné

náklady zamestnancov príslušného organizačného útvaru. Pomerná časť služieb príslušného útvaru na všetkých službách centrálného depozitára predstavuje 66%. Z uvedeného vyplývajú jednotkové náklady na poskytnutie jednej služby, ktoré predstavujú sumu 202,46 Sk, z čoho vyplýva, že sumy 200,- Sk (bez DPH) za informačnú službu v plnej miere odráža vecné náklady požadované za poskytnutie príslušnej informačnej služby.

Z obsahu odvolania jednoznačne vyplýva, že odvolateľ si nárok uplatňuje podľa § 110 ods. 1 písm. a/ zákona č. 644/2006 Z.z. (novela zák.č. 566/2001 Z.z.) vo výške podľa platného Cenníka služieb centrálného depozitára (ďalej len „CSCD“) a predmetný nárok odvolateľ odvodzuje z úkonu súdu, ktorý si od neho vyžiadal oznámenie, či žalobca je vlastníkom akcií X., a.s., B..

Z ust. § 110 ods. 1 písm. a/ zákona č. 566/2001 Z.z. v platnom znení vyplýva, že Centrálny depozitár, člen, obchodník s cennými papiermi, je povinný podať informáciu o utajovaných skutočnostiach podľa § 109 ods. 1 súdu na účely občianskeho súdneho konania, pričom podľa ods. 4 § 110 za podanie správy podľa odseku 1 písm. a/ patrí centrálnemu depozitárovi alebo členovi hrada nákladov. Z tohto ustanovenia jednoznačne vyplýva, že aj v prípade poskytnutia oznámenia na požiadanie súdu, patrí náhrada nákladov, ktoré však citované ustanovenie bližšie nešpecifikuje.

V rámci občianskeho súdneho konania podľa ust. § 128 O.s.p. každý je povinný bez zbytočného odkladu na požiadanie súdu písomne oznámiť skutočnosti, ktoré majú význam pre konanie a rozhodnutie súdu, za náhradu vecných nákladov. Oznámením skutočností v zmysle citovaného ustanovenia je aj to, keď CDCP zašle súdu výpis z evidencie údajov z účtu majiteľa cenných papierov. CDCP je v zmysle § 99 ods. 1 zák.č. 566/2001 Z.z. akciovou spoločnosťou so sídlom na území SR, ktorá vykonáva predovšetkým činnosti uvedené v § 99 ods. 3 zákona. Postup a spôsob pri vykonávaní činností uvedených v tomto ustanovení upravuje Prevádzkový poriadok akciovej spoločnosti vydaný podľa § 103 zákona. Na základe Prevádzkového poriadku bol vydaný cenník, podľa ktorého CDCP fakturoval odmenu za poskytnuté oznámenie súdu, ktoré považoval za službu poskytnutú súdu. Prevádzkový poriadok, ani cenník vydaný CDCP, nie je všeobecne záväzným predpisom a je záväzný len pre osoby taxatívne uvedené v § 103 ods. 6 zákona č. 566/2001 Z.z., pričom súd konajúci v občianskom súdnom konaní v uvedenom ustanovení nie je vymenovaný, preto

Prevádzkový poriadok a na jeho základe vydaný cenník, nemôže byť pre súd záväzný. CDCP v súvislosti s poskytovaním údajov súdu, nemôže CDCP za vykonanú činnosť pre súd (§ 128 O.s.p.) účtovať niečo iné, než náhradu nákladov vynaložených za túto činnosť. I keď podľa zákona 566/2001 Z.z. CDCP poskytuje služby za úhradu, pokiaľ ide o poskytovanie údajov súdu v rámci občianskeho súdneho konania, túto jeho činnosť za službu nemožno považovať. Z uvedeného teda vyplýva, že písomné oznámenie skutočnosti majúcej význam pre konanie a rozhodnutie súdu nie je službou poskytovanou za odplatu. Oznamovateľ má však právo na náhradu odôvodnených vecných nákladov, ktoré mu v súvislosti so splnením povinnosti uloženej mu súdom podľa § 128 O.s.p. vznikli. Vecné náklady spravidla predstavujú výdavky oznamovateľa na materiál, poštovné, odmenu na mzdu príslušného pracovníka, prípadne výdavky na prevádzku technických zariadení za čas potrebný na zadováženie a spracovanie žiadanej informácie a pod. Súčasťou týchto nákladov nemôže byť zisk oznamovateľa.

Odvolačný súd zistil, že ani na výzvu súdu na preukázanie vecne vynaložených nákladov, odvolateľ tieto nevyčíslil, ale sa pridržiaval len fakturovanej ceny podľa cenníka služieb.

Najvyšší súd Slovenskej republiky na základe uvedeného napadnuté uznesenie podľa § 220 O.s.p. zmenil tak, že odvolateľovi priznal náhradu preukázaných vecných nákladov – poštovné vo výške 25,- Sk a vo zvyšku podľa § 219 O.s.p. potvrdil.

P o u č e n i e : Proti tomuto uzneseniu nie je odvolanie prípustné.

V Bratislave dňa 3. júla 2008

JUDr. Jana Zemaníková, v.r.
predsedníčka senátu

Za správnosť vyhotovenia: